

1. V očích řežou ostrý šponky větru,
k televizím usadil se svět,
kámoš sirkou zapálil si Petru,
sníh, co ráno napad', dávno zhněd'.

R: Na lukách, na polích leží umazanej sníh,
naše oči bloudí krajem a my zpíváme a hrajem,
navečer, po nocích, co je a co není hřích,
hlučná banda tichejch bláznů cestou v nočním liduprázdnu
po kolena v závějích.

2. Půlnoc je jen deset kilometrů,
místo, kam se ničím nedá jet,
cítím teplo vlněnýho svetru,
hřeje, jako bych si ho sám plet'.

R: